

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

7. oktober 2014

Besvarelse af spørgsmål 411 alm. del stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 10. september efter ønske fra Thomas Daniel- sen (V).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Erhvervs- og Vækstministeren bedes redegøre for, hvilke konsekvenser det vil få for de danske pengeinstitutter, hvis kravet om at summen på de 20 største engagementer højst må udgøre 100 pct. af basiskapitalen gennemføres.

Ministerens bedes derudover redegøre for, om:

- det kan resultere i konkurrencefordele for visse pengeinstitutter, og såfremt hvilke ved navns nævnelse?
- det stemmer overens med regeringens vækstpolitik?
- det stemmer overens med regeringens politik om "et Danmark i balance"?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Finanstilsynets tilsynsdiamant for pengeinstitutter består af fem pejlemærker, hvor pejlemærket for store eksponeringer er det ene. Formålet med pejlemærkerne er at rette fokus mod de risici, der i den seneste og tidligere kriser har bragt institutter i vanskeligheder. Grænseværdierne for de enkelte pejlemærker er fastsat således, at de på den ene side modvirker overdreven risikotagning, og på den anden side gør det muligt for sunde institutter at drive rentabel bankvirksomhed.

Det nuværende pejlemærke for store eksponeringer foreskriver, at summen af store eksponeringer ikke må overstige 125 pct. af basiskapitalen. En stor eksponering er defineret som en eksponering, der overstiger 10 pct. af basiskapitalen. Udvalget om finanskrisens årsager (Rangvidudvalget) har imidlertid anbefalet, at Finanstilsynet skærper denne grænse.

Finanstilsynet har i øvrigt oplyst følgende om opfølgning på anbefalingen, som jeg vil henholde mig til:

”Der arbejdes på en revision af pejlemærket for store eksponeringer. Overvejelserne går i retning af at ændre opgørelsesmetoden, så der ses på de 20 største engagementer og deres andel af kernekapitalen. Den nuværende metode indebærer, at et institut kan have en højt koncentreret låneportefølje bestående af en række eksponeringer i størrelsesordenen 5-10 pct. af basiskapitalen uden, at dette slår ud i det nuværende pejlemærke. En ændret opgørelsesmetode skal rette op på denne uhensigtsmæssighed.

Grænseværdien for den nye opgørelsesmetode er endnu ikke fastlagt. Der eksisterer således ikke en grænse på 100 pct. som anført i spørgsmålet. Fastsættelse af grænseværdien vil tage udgangspunkt i Rangvid-udvalgets anbefaling om en skærpelse i forhold til i dag. Det vil dog fortsat være et væsentligt hensyn at sikre, at der kan drives rentabel bankvirksomhed inden for grænseværdien, og at der dermed kan ydes lån til husholdninger og virksomheder. Det skal ses i lyset af, at mange pengeinstitutter i forvejen er fokuserede på ikke at være for afhængige af nogle få store kunders økonomi og derfor allerede i dag ligger med relativt lave værdier på det eksisterende pejlemærke. Fastsættelsen vil ske efter indhentelse af data, analyse af disse og drøftelse med branchen.

Det forhold, at nogle institutter vil skulle reducere deres store eksponeringer for at leve op til en ny grænseværdi, forventes ikke at reducere kunders adgang til kredit, da der vil være andre institutter, som har en mere balanceret udlånsbog eller ledig udlånskapacitet og derfor vil kunne overtage de berørte kunder.”

På denne baggrund ses en skærpelse af pejlemærket for store eksponeringer ikke at være i modstrid med regeringens vækstpolitik. Tværtimod er det centralt for vækst og beskæftigelse i hele landet, at vi har en finansiell sektor, der er robust og kan modstå situationer med uro på de finansielle markeder, uden at udlånet klemmes unødigt. I forbindelse med finanskrisen har det været en betydelig udfordring for flere kreditinstitutter, at de var eksponerede mod for få store kunder.